

Viestintäyksikkö

Euroopan unionin tuomioistuin
LEHDISTÖTIEDOTE nro 129/14
Luxemburgissa 18.9.2014

Tuomio asiassa C-549/13
Bundesdruckerei GmbH v. Stadt Dortmund

Vähimmäispalkkaa, jota edellytetään julkisia hankintasopimuksia annettaessa, ei voida ulottaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen aliurakoitsijan työntekijöihin, jos kyseiset työntekijät toteuttavat kyseessä olevan hankintasopimuksen yksinomaan tässä jäsenvaltiossa

Sellaisen vähimmäispalkan maksamista koskeva vaatimus, joka ei ole missään suhteessa tässä toisessa jäsenvaltiossa vallitseviin elinkustannuksiin, on yhteensopimaton palvelujen tarjoamisen vapauden kanssa

Eräässä Nordrhein-Westfalenin osavaltion (Saksa) laissa säädetään, että eräät julkisia palveluhankintoja koskevat sopimukset voidaan antaa vain sellaisille yrityksille, jotka tarjouksessaan sitoutuvat maksamaan henkilöstölleen 8,62 euron suuruista vähimmäistuntipalkkaa suoritettavasta työstä. Lailla pyritään täten turvaamaan se, että työntekijöille maksetaan kohtuullinen palkka, jotta vältetään samalla sekä sosiaalinen polkumyynti että niiden kilpailijayritysten rankaiseminen, jotka maksavat työntekijöilleen kohtuullista palkkaa.

Dortmundin kaupunki edellytti tämän lain nojalla tarjouspyynnössä, joka koski julkista hankintasopimusta kaupungin kaupunkisuunnitteluviraston asiakirjojen digitalisoinnista ja tietojen muuntamisesta, että 8,62 euron vähimmäispalkka on taattava työntekijöille, jotka työskentelevät toiseen jäsenvaltioon (tässä tapauksessa Puolaan) sijoittautuneelle aliurakoitsijalle, jota tarjoaja aikoo käyttää, ja jotka toteuttavat kyseisen sopimuksen yksinomaan tässä jäsenvaltiossa. Tästä tarjouspyynnöstä kiinnostunut saksalainen yritys Bundesdruckerei saattoi asian toimivaltaisen saksalaisen julkisia hankintoja käsittelevän lautakunnan käsiteltäväksi. Viimeksi mainittu oli epävarma kyseessä olevan lainsäädännön (sellaisena kuin Dortmundin kaupunki sitä soveltaa) yhteensopivuudesta unionin oikeuden ja erityisesti palvelujen tarjoamisen vapauden kanssa, minkä vuoksi se kääntyi unionin tuomioistuimen puoleen.

Unionin tuomioistuin vastaa tänään antamassaan tuomiossa, että jos, kuten käsiteltävässä asiassa, tarjoaja aikoo toteuttaa julkisen hankintasopimuksen käyttäen ainoastaan sellaisen aliurakoitsijan työntekijöitä, joka on sijoittautunut muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, johon hankintaviranomainen kuuluu, palvelujen tarjoamisen vapaus on esteenä sille, että jäsenvaltio, johon hankintaviranomainen kuuluu, velvoittaa aliurakoitsijan maksamaan työntekijöille vähimmäispalkkaa.

Unionin tuomioistuin toteaa aluksi,¹ että tällainen lainsäädäntö voi merkitä palvelujen tarjoamisen rajoitusta. Toiseen jäsenvaltioon, jossa vähimmäispalkka on pienempi, sijoittautuneille tarjoajan aliurakoitsijoille vähimmäispalkkaa koskeva velvoite merkitsee sellaista ylimääräistä taloudellista rasitusta, joka voi estää palvelujen tarjoamisen tässä toisessa jäsenvaltiossa tai haitata niiden tarjoamista tai tehdä sen vähemmän houkuttelevaksi.

Unionin tuomioistuin huomauttaa kuitenkin, että tällainen lainsäädäntö voi lähtökohtaisesti olla oikeutettu työntekijöiden suojelun tavoitteella.

¹ Huomautettuaan ensin, että toisin kuin erityisesti asia Rüffert (ks. tuomio 3.4.2008, [C-346/06](#), ja lehdistötiedote [nro 20/08](#)), tämä asia ei koske työntekijöiden lähettämistä työhön.

Kun tällaista lainsäädäntöä sovelletaan vain julkisiin hankintasopimuksiin, se ei kuitenkaan sovellu tämän tavoitteen saavuttamiseen, jos ei ole olemassa seikkoja, joiden perusteella voidaan katsoa, että yksityisillä markkinoilla toimivilla työntekijöillä ei ole samanlaista palkkasuojelun tarvetta kuin julkisia hankintasopimuksia toteuttavilla työntekijöillä.

Joka tapauksessa pääasiassa kyseessä oleva kansallinen lainsäädäntö vaikuttaa suhteettomalta siltä osin kuin sen soveltamisala ulottuu pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen tilanteeseen.

Kun tällaisessa lainsäädännössä määrätään kiinteä vähimmäispalkka, joka tosin vastaa sitä, mitä edellytetään kohtuullisen palkan turvaamiseksi Saksassa työntekijöille tässä jäsenvaltiossa vallitsevien elinkustannusten perusteella, mutta joka ei liity siinä jäsenvaltiossa vallitseviin elinkustannuksiin, jossa kyseiseen julkiseen hankintasopimukseen liittyvät suoritukset toteutetaan (käsiteltävässä asiassa Puola), ja jolla näin ollen vietäisiin tähän jäsenvaltioon sijoittautuneilta aliurakoitsijoilta eri palkkojen väliseen eroon perustuva kilpailuetu, kyseinen lainsäädäntö menee yli sen, mikä on tarpeen työntekijöiden suojelun tavoitteen saavuttamisen varmistamiseksi.

HUOMAUTUS: Ennakkoratkaisupyyntö antaa jäsenvaltioiden tuomioistuimille mahdollisuuden tiedustella niiden käsiteltävänä olevan yksittäisen asian puitteissa unionin tuomioistuimelta unionin oikeuden tulkintaa tai unionin toimen pätevyyttä. Unionin tuomioistuin ei ratkaise kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevaa asiaa. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on ratkaista asia unionin tuomioistuimen ratkaisun mukaisesti. Unionin tuomioistuimen ratkaisu sitoo vastaavalla tavoin muita kansallisia tuomioistujia, jotka käsittelevät samanlaista ongelmaa.

Tämä on tiedotusvälineiden käyttöön tarkoitettu epävirallinen asiakirja, joka ei sido Euroopan unionin tuomioistuinta.

Tuomion [koko teksti](#) julkaistaan CURIA-sivustolla julistamispäivänä

Lisätietoja: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Kuvia tuomion julistamisesta on saatavilla "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106